

[Hans Thyge Jacobsen.]

otium her i landet, må man naturligvis vise largesse.

Svend Jørgensen: Det var altså ikke helt unødvendigt, at jeg i min tale understregede min gode vilje overfor dette lovforslag som overfor rentelovgivningen i det hele taget. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen ville jo påstå, at jeg, og dermed andre danske kommunalfolk, ikke ønskede dette lovforslag gennemført, fordi vi var bange for den møje og det besvær, det ville medføre. Det er en fuldstændig fordrejelse af mine ord, ærede medlem, det har jeg ikke udtalt noget som helst om. Tværtimod skal jeg endnu en gang, som jeg før har gjort det på danske kommunalfolks vegne, bekræfte, at vi nok skal gøre det arbejde, der er nødvendigt. Men man må ikke tage os det ilde op, at vi også gerne vil have lov til at påpege, at dette arbejde måske kunne forenkles på et eller andet område. Det er det, jeg har gjort, og jeg ville mene, det kunne ske i disse år, hvis man udsendte rentetabellerne to gange om året. Jeg ved godt, at denne udtalelse måske ikke harmonerer helt med mine udtalelser under behandlingen af lovforslaget i fjor; men tiderne er også ekstraordinære, og når man vender tilbage til ordinære tider, vil jeg mene, at det må være nok med at pristalsregulere een gang om året.

Jeg takker den højtærede minister for tilsagnet om at ville interessere sig for spørgsmålet vedrørende danske, der vender hjem fra udlandet. Jeg forstår godt de betænkeligheder, det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen nu omtalte, men det er heller ikke min mening, at man skulle gennemføre nogen generelle bestemmelser, som måske kunne blive misvisende i forhold som dem, det ærede medlem påpegede. Jeg ville dog tro, at det måtte være muligt indenfor lovens rammer at komme de enkelte værdige til hjælp, en hjælp, som jeg synes de i høj grad trænger til.

Det kan naturligvis kun glæde os, at det ærede medlem hr. Evald Christensen giver tilslutning til dette lovforslag som også til lovforslaget i fjor. Men mon det så ikke ville være rigtigt, at man i konsekvens af den stilling, man her indtager og indtog ved behandlingen af det lovforslag, som blev til lov af 22. december 1947, nu foretog en ganske lille rettelse i retsforbundets program, for, såvidt jeg husker, står der dér, at retsforbundet ikke vil være med til at yde aldersrente.

Evald Christensen: Da jeg nu skal op igen, har jeg først en bemærkning til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen. Det ærede medlem talte om, at vi skulle gennemføre retfærdige forhold for dem, der skal have alders- og invaliderente. Vi vil aldrig kunne skabe retfærdige forhold ved at yde tilskud eller hjælp af den art, der her er tale om.

Til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen vil jeg sige, at vi har i vort program den bestemmelse, at invalider og mennesker, som ikke kan klare sig selv, vil vi hjælpe og hjælpe rigeligt. Men jeg kender kun et råd, om vi skal gøre det helt rigtigt, og det er at indføre retsstaten.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen omtalte de løfter, der var givet forud for valget angående alders- og invaliderentemodtagere. Det ærede medlem vil ved at se, hvad det socialdemokratiske parti har sagt forud for valget, kunne erkende, at det, vi sagde forud for valget, har vi holdt.

Så omtalte det ærede medlem kontorchefen. Jeg har ikke på nogen som helst måde i mine udtalelser sagt, at jeg ikke har den største respekt for kontorchefen eller ikke kender de betragtninger, der er fremført af ham, men jeg gjorde opmærksom på, at der er visse ting, som vi for vort vedkommende mener er urigtige. De betragtninger, der er fremført af kontorchefen, kender vi, men jeg mener f. eks., det er urigtigt, når det bliver fremhævet, at fordi vi ophævede huslejetilskuddet efter den lov, der på daværende tidspunkt var gældende, skulle de pågældende her i København få mindre, for samtidig gennemførte vi en forhøjelse fra 5 til 7½ pct. af rådighedsbeløbet, hvoraf Københavns kommune, hvis man fandt, at de pågældendes forhold var af en sådan karakter, at de opfordrede dertil, kunne give dem akkurat det beløb, som de måtte tabe; det kunne man også give dem som tilskud, som jeg nævnte i min første tale.

Det ærede medlem omtalte også, at pensionisterne nu får en forhøjelse fra 1. januar i år. Ja, men i den forbindelse må jeg erindre det ærede medlem om, at alders- og invaliderentemodtagerne fik et eengangstillæg 1. februar, og 1. april i år fik de de forbedringer, vi blev enige om herinde, og samtidig dermed pristalsregulering. Det har hverken tjenestemændene eller pensionisterne fået den 1. april, men først da vi nåede 1. oktober. Alders- og invaliderentemodtagerne har fået det, som det ærede medlem nu nævner, de